

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ב) במשנה מאם לא:
(ג) נט' מיעוטא דרא וזה
לית ליה: (א) רש"י ד"ה
מאם לא וכו' אלף שמה
שהגיע וכו' ואינו כחבו
וכו' שמה לכהן:
(ד) ד"ה שהמלת וכו'
ראיצטויכו:

לעזי רש"י

גלוי"ד [גלוי"ד]. דבק חוק.

מוסף רש"י

[illegible]

היה מביא פרק שני סופה

ו. ואם לא שטיית טומאה וגו'
ת דמשמע הא אם שטיית
אישך וכי נטמאת וגו' יתן ה'
ובאלו המים המאריס וגו'. וכך

מתני' בא לו לכתוב את המילה מאזה מקום הוא כותב (6) ^אמאום לא שכב איש וגו' ואת כי שמים תחת אישך ואינו כותב והשביעי הכהן את האשה וכותב יתן ה' אותך לאלה ולשבעה ובאו המים המאדריים האלה במעיד צבאות בטן ולפיל ירך ואינו כותב ואמרה האשה אמן אמן רבי יוסי אומר לא היה מפסיק ^בר' יהודה אומר רבי עזמו אינו כותב אלא יתן ה' אותך לאלה ולשבעה וגו' ובאו המים המאדריים האלה במעיד וגו' ואינו כותב ואמרה האשה אמן אמן. **גמ'** במאי קא מיפלגי בהאי קרא קמיפלגי וכתב את האלות האלה הכהן בספר ר"מ סבר אלות אלות ממש האלות לרבות קללות הבאות מחמת ברכות אלה למעוטי קללות שבמשנה תורה האלה למעוטי צוואות וקבלות אמן ורבי יוסי כולו כדקאמרת את לרבות צוואות וקבלות ור"מ ^אאתים לא דריש ור' יהודה כולו במיעוטי דריש להו אלות אלות ממש האלות למעוטי קללות הבאות

מחמת ברכות אלה למעוטי קללות שבמשנה
תורה האלה ^אלמעוטי צוואות וקבלות ורבי
מאיר מ"ש האי ה"י דמרבי ביה ומאי שנא
האי ה"י דמעוטי ביה ה"י דגביה דריבויא
ריבויא היא ה"י דגביה דמעוטא מעוטא ^ב
והא לית ליה לרי"מ מכלל לאו אתה שומע
הן ^גאמר רבי תנחום הנקין כתיב דר"ע
ר"ע איש ואשה זכו שכינה בנייהן לא זכו אש
אוכלתן אמר רבא ודאשה עדיפא מדאיש
(מ"ט) האי מצרף והאי לא מצרף אמר רבא
מפני מה אמרה תורה הבא עפר לסוטה
זכתה יוצא ממנה בן כאברהם אבינו דכתיב
ביה ^דעפר ואפר לא זכתה תחזור לעפרה
^הדריש רבא בשכר שאמר אברהם אבינו ואנכי
עפר ואפר וכו בניו לב' מצות ^ואפר פרה ועפר
סוטה ואפריכא נמי עפר כיסוי הדרס התם
הכשר מצוה איכא הנאה ליבא ^זירוש רבא
בשכר שאמר אברהם אבינו ^חאם מחוט ועד
שרוך נעל וכו בניו לב' מצות חוט של תכלת
ורצועה של תפלין בשלמא רצועה של תפלין
דכתיב ^טוראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא

עלִיךָ וְהוֹיָא ר"א הַגִּדּוֹל אֹמֵר אֵלּוּ תַפְרִיךְ
שְׁבִירָאֵשׁ אֵלֶּא חוּט שֶׁל תִּכְלֵת מֵאֵי הִיא
נִשְׁתַּנֵּה תִכְלֵת מִכֵּל מִינֵי צִבְעוֹנִין מִפְּנֵי שֶׁהִתְכַּסְּ
וּרְקִיעַ דּוּמָה לִכְסֵּא הַכְּבוֹד שְׁנֹאמֵר *וַיֵּרָא
כִּמְעֻשָּׂה לִבְנֵת הַסְּפִיר וּכְעֵצִים הַשָּׁמַיִם לִמְדָּה
דְּמוּת כִּסֵּא: **מִתְנִי'** *אֵינִי כּוֹתֵב לֹא עַל

2.

ותו מהמת ברכות. מימה לרבי דהכא
ואלות ונפ"ק דהוריות (דף ה.) אמר
ר' יוחנן לנתיממה דר"י דרש הכא ה"י
ל הקהל לרביא ותו קשיא דר' יהודה
אדרבי יהודה דהכא משמע דלא דרש
את האלות ונפ"ק דמנחות (דף יא.)
אמר ר"י סבר דאין וכל הלבונה
לרבות [קורטן] אמר:

אמר רבי תנחום הנקי כתיב: הנה
פרש"י דתדרש סוף טומאה
מחת אישך חניקן אכל בסוף פרק
שבועה השדוה (שמונה ט"ז.) פירש
הנקי בלא וי"ד כמו חנקי וקאי אקרא
דנתייה ואח"כ שטיה דמשמע הכי
חנקי ממיה המרים האלה ואח"כ
שטיה והתם אמר כי לית ליה לר"מ
מכלל לאו אחה שומע ק"ן בתמנוא
באיסורא אית ליה וסוטה איסורא
דאית ביה ממנוא הוא ונשאל רבי והא
בפ"ק דנדרים (דף י"א.) אמר בגמרא
מאי לחזוין לא חזוין ליה יליה אלא
לקמן בפרק ממתי' אי ר"מ הא לית
ליה מכלל לאו חזוין דייק גמי בסוף
הפרק (שם י"ב.) וזרש פרק שני
(דף ד') אע"ג דאיסורא גרידא דאית
האיכר רבי דהתם גמי איסורא דאית
ביה ממנוא הוא שאלך ממנו על
חזוין: **מסנני** שהתבטל דושה
י"ב. בירושלמי דפ"ק דנדרות מגיד
שהתבטל דושה ליה והוא דושה
לעצמיה ועצמיה לקריע וקריע לכסא
והכסא לקפיר ומכזיב ואראה והנה

(על) [אין] הרקיע וגו' (יחזקאל י':
אִינוּ כוהב ובו עַל הַגֵּיז אָמַר עַל
הַבְּנִינָה מִמֶּה צֶפֶן הַמְּוֹדָה
(שבת דף עט:) תתן קלק בד' לשמות
עליו פירשה קטנה שבתפילין שמה
ישראל אחרי לא קחני פרשת סוטה
דשיעור זוטא טפי אורי' דפרשת
סוטה הם שכיח בפרשת תפילין
ואמרין אלם (דף עט.) כל מיילת
דשכיח והא שכיח חולל רבנן בתר
שכיח לקולה: לֹא עַל הָאוֹר וְלֹא
עַל הַגֵּיז אָמַר עַל הַבְּנִינָה מִמֶּה
אחרי שכן מילי מוכחב
בראמרין פרק שני דגיטין (דף כא:)
כשר אין לי אלא ספר ממון לרבות כל
דבר ח"ל וכחב מ"מ אס כן מה
ח"ל ספר מה ספר שאין בו רווח
חיים ורבנן כל הכיב בספר
בראמרת אלמא כל היבא דכתיב
בספר

תניא ^טהיה ר"מ אומר מה דומה לים וים דומה לרקיע ואלהי ישראל ותחת רגליו וכתיב ^זכמראה אבן ספיר וזה ולא על הגייר ולא על הדיפתרא

אש: וראשם ערופם מואים: אש של
מחר שאין אות של עם מפסיק אלא
הנאה ליבא. ואין זה קיבול שבר.
זרע ומבטלת לעו מעל בניה ואשר
הנול: חוט של תכלת. כנגד חוט
אזה כדמיון וכו' אכל חוט של תכלת
אז ללמדנו שכל הכהנים מותרים
לכל בריקע שדומה לבקא הכבוד הילכך
למראה הים ואין קחיון דים דומה
ומציב בבקא הכבוד כמראה אבן
שקרון גלי"ד ועושין כמו עור:
דיפתר

ועמבטלת לעו מעל בניה וכן אפר פרה איכא הנאה ל
היליכך חבלת דומה לים וים דומה לרקיע ממני דחבלת
ה לים שאנו ערשיין שלישי גידל ושני שלישי ענף עין
שלישי האמצעי לא למעלה ולא למטה על כן יסוד המיי

עין משפט
גר מצודה

לפני א' ת"י פ"ג מהל'
סוטה הל"ח סמג
עשין ט:
פ' ב' ת"י שס פ"ד הל"ח
סמג שס:

תורה אור השלם

[illegible]

תוספות שאנץ

[illegible]

של איש אינו מחובר יחד
הר וזבוח ישראל ממעשה
ונו לרקיע כל כך אלא דומה
הקב"ה בקע הים בשליש
(ג) מנו כאן וכאן שלישי רום
כיוצא ליום אחרון של משיח.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones